

Угода між Кабінетом Міністрів України та Виконавчою Владою Грузії про співробітництво у сфері охорони промислової власності

Кабінет Міністрів України та Виконавча Влада Грузії, далі „Сторони”, приймаючи до уваги дружні стосунки між двома державами, що історично склались, бажаючи розвивати торгово-економічне і науково-технічне співробітництво, визнаючи, що необхідною умовою для розвитку такого співробітництва є ефективна та адекватна охорона промислової власності, усвідомлюючи необхідність створення взаємних сприятливих умов для охорони прав авторів і володільців промислової власності, погодились про таке:

Стаття 1

Для цієї Угоди поняття „промислова власність” розуміється у значенні, вказаному у Статті 1 Паризької конвенції по охороні промислової власності, переглянутої у Стокгольмі 14 липня 1967 року та зміненої 2 жовтня 1979 року.

Сторони здійснюють та розвивають співробітництво у сфері охорони та використання прав на винаходи, промислові зразки, товарні знаки та інші об'єкти промислової власності на основі взаємної вигоди та рівності згідно з цією Угодою та іншими міжнародними договорами, учасниками яких вони є або будуть.

Стаття 2

Співробітництво Сторін буде направлено на:

Урегулювання питань, пов'язаних з охороною та використанням прав на об'єкти промислової власності;

Гармонізацію національних правових актів у сфері охорони промислової власності;

Обмін інформацією, нормативними та іншими документами, а також досвідом та спеціалістами у сфері охорони промислової власності;

Обмін досвідом міжнародного співробітництва та інформацією відносно участі кожної зі Сторін в багатосторонніх міжнародних договорах по охороні прав промислової власності, а також виконання зобов'язань, пов'язаних з цими договорами;

Інші взаємно узгоджені Сторонами форми співробітництва.

Стаття 3

У сфері охорони промислової власності фізичні та юридичні особи однієї держави будуть користуватися на території іншої держави тими ж правами та перевагами, які надаються у теперішній час або будуть надаватися правовими актами цієї іншої держави його власним фізичним та юридичним особам, а також тими ж засобами правового захисту на тих же підставах і в тому ж обсязі, що і власні фізичні та юридичні особи.

При цьому щодо питань, які не врегульовані цією Угодою, Сторони будуть застосовувати положення Паризької конвенції по охороні промислової власності, переглянутої у Стокгольмі 14 липня 1967 року та зміненої 2 жовтня 1979 року.

Стаття 4

Будь-яка фізична або юридична особа України або Грузії, яка до дати подання клопотання про видачу національного патенту по заявці на видачу авторського свідоцтва (свідоцтва ССРСР) або по авторському свідоцтву (свідоцтву ССРСР) добросовісно, в інтересах своєї справи або свого підприємства використала в Україні

або Грузії винахід(промисловий зразок) або зробила необхідні приготування, має право продовжувати використання цього винаходу (промислового зразка) або використовувати його згідно з цими приготуваннями без укладання ліцензійної угоди.

При цьому вказана особа сплачує авторам винаходу (промислового зразка) винагороду у відповідності до законодавства тієї держави, в якій мало місце вказане використання або приготування.

Стаття 5

Сторони обмінюються списками географічних зазначень походження товарів, які традиційно використовуються підприємцями відповідних Сторін, з метою недопущення їх незаконної реєстрації в якості товарного знака.

Стаття 6

Сторони зобов'язуються щодо включення у двосторонні угоди про економічне, промислове, наукове та технічне співробітництво положень про забезпечення охорони об'єктів промислової власності.

Стаття 7

Національним заявникам однієї держави у порядку, визначеному його правовими актами, надається право на підставі принципу взаємності вести справи по одержанню охоронних документів та підтриманню їх чинності безпосередньо з патентним відомством іншої держави.

Стаття 8

Сплата платежів, які передбачені чинним законодавством Сторін за дії, пов'язані з охороною прав промислової власності, здійснюється у порядку та розмірах, визначених для національних заявників чинними нормативно-правовими актами Сторони, патентне відомство якої здійснює зазначені дії.

Стаття 9

Усі документи, що направляються Сторонами один одному в ході реалізації цієї Угоди, складаються російською мовою.

Стаття 10

У випадку виникнення розбіжностей з питань, що впливають із цієї Угоди або пов'язаних з її виконанням, представники Сторін проведуть відповідні консультації та докладуть необхідних зусиль для врегулювання цих розбіжностей.

Стаття 11

Ця Угода не перешкоджає сторонам брати участь у двосторонньому та багатосторонньому співробітництві з іншими державами у сфері охорони промислової власності

Стаття 12

Відповідальними за реалізацію цієї Угоди є патентні відомства:
В Україні – Державне патентне відомство України;

В Грузії – Національний центр інтелектуальної власності Грузії „Сакпатенті”.

Порядок співробітництва патентних відомств будуть визначатися спеціальними угодами між ними.

Стаття 13

Ця угода набирає чинності з дня останнього письмового повідомлення про виконання Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання нею чинності та буде діяти протягом п'яти років та автоматично подовжуватись на наступні п'ятирічні періоди, якщо одна сторона зі Сторін не повідомить по дипломатичним каналам в письмовій формі іншу Сторону про свій намір припинити чинність Угоди. У цьому випадку Угода припинить чинність через шість місяців від дня одержання однією зі Сторін такого повідомлення.

Припинення чинності цієї Угоди не зачепить чинності охоронних документів, які видані або можуть бути видані фізичним та юридичним особам обох держав до припинення чинності цієї Угоди.

Вчинено у м. Тбілісі 7 грудня 1998 року у двох примірниках, кожний українською, грузинською та російською мовами, причому всі тексти мають однакову силу.

З метою тлумачення положень цієї Угоди використовується текст російською мовою.